

רע"פ 2782/24 - יהודה מחפוץ נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון
רע"פ 2782/24

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקש: יהודה מחפוץ

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד ב-עפ"ת 53094-07-23 מיום 26.2.2024 שניתן על ידי השופטת ד' מרשק מרום, השופט העמית י' צלקובניק והשופט ע' דרויאן-גמליאל

בשם המבקש: עו"ד דוד גולן

החלטה

1. לפניי בקשה למתן רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (השופטת ד' מרשק מרום, השופט העמית י' צלקובניק והשופט ע' דרויאן-גמליאל) ב-עפ"ת 53094-07-23 מיום 26.2.2024, בגדרו נדחה ערעור המבקש נגד פסק דינו של בית המשפט לתעבורה מחוז מרכז (השופט ע' בר) ב-גמ"ר 172-03-22 (הכרעת דין מיום 16.4.2023 וגזר דין מיום 20.6.2023).

2. בכתב האישום שהוגש נגד המבקש יוחסה לו עבירה של גרימת מוות בנהיגה רשלנית, לפי סעיף 64 לפקודת התעבורה [נוסח חדש], משנטען כי במהלך נסיעתו על שולי הכביש, לאחר שהבחין כי נדלקה נורת אזהרה צהובה בלוח המחוונים של המשאית בה נהג, התנגש במנוח, אשר היה במרכז השול עם אופניים חשמליות. לאחר שמיעת ראיות, בית המשפט לתעבורה הרשיע את המבקש ובהמשך גזר עליו עונש של 13 חודשי מאסר בפועל; 9 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור עבירה של גרימת מוות ברשלנות או נהיגה בזמן פסילה, למשך 3 שנים; פסילה בפועל מלהחזיק או לקבל רישיון נהיגה לתקופה של 10 שנים, בניכוי ימי הפסילה שאותם ריצה; ותשלום פיצוי בסכום 10,000 ש"ח ליורשי המנוח.

3. בית המשפט המחוזי, אשר דן בערעור המבקש על הכרעת הדין ועל גזר הדין, דחה את הערעור על שני

רכיביו תוך שסמך ידיו על קביעות בית המשפט לתעבורה. נקבע, כי אין עילה להתערב במסקנתו המרשיעה של בית המשפט לתעבורה המתבססת על חוות דעתו ועדותו של בוחן התאונה, עדויות עדי ראייה ודברי המבקש עצמו בחקירתו ובעדותו. ביחס לחומרת העונש, נקבע כי בהתחשב בנסיבות המקרה, ובפרט בהינתן רמת הרשלנות של המבקש והפגיעה בערך קדושת החיים, היה מקום להטיל על המבקש עונש של מאסר בפועל; וכי בגדרי מתחם הענישה שנקבע, התחשב בית משפט לתעבורה כנדרש בשיקולים הרלוונטיים.

4. בתמציתית, כי בבקשה שלפניי נטען, בין היתר, כי הערכאות קמא שגו משלא ייחסו "חשיבות מכרעת" לכך שהמבקש היה בנסיעה שגרתית עד שנדלקה נורה צהובה בלוח המכוונים של המשאית, אשר הובילה אותו לסטות באופן ספונטני לשולי הכביש. עוד נטען, כי לא נערך שחזור מתאים לתאונה, כפי שנהוג; כי לא היה מקום לייחס למבקש רשלנות משמעותית; וכן כי חומרת העונש אינה תואמת לנסיבות האירוע ולפסיקה הנהוגה. עוד טען בא-כוח המבקש כי ייתכן שהיו "שיקולים כאלה ואחרים" כלשונו, שהובילו לחומרת העונש שנגזר על המבקש.

5. דין הבקשה להידחות. רשות ערעור "בגלגול שלישי" תינתן במקרים חריגים בלבד המעוררים סוגיה משפטית עקרונית החורגת מעניינו הפרטי של המבקש, כאשר מתעוררים בנסיבות העניין שיקולי צדק ייחודיים או אם נגרם עיוות דין(רע"פ 9045/23 אספור נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (21.3.2024)). בבקשה שלפניי לא נטען לסוגיה משפטית עקרונית; ובעניינו הפרטי של המבקש לא עולה חשש לעיוות דין מהותי ואף לא לאי-צדק קיצוני. הבקשה מכילה טענות ערעוריות מובהקות; לצד השגות על ממצאי עובדה, אשר בהן בית המשפט ממעט להתערב כערכאת ערעור, וביתר שאת במסגרת דיון בהליך ב"גלגול שלישי" (רע"פ 4904/18 מחר נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (5.9.2018)).

גם ביחס לחומרת העונש לא מצאתי עילה להתערב בקביעות הערכאות קמא, לא כל שכן בהינתן הרף המחמיר לכך, שהרי בקשת רשות ערעור על חומרת העונש תתקבל רק במקרים נדירים בהם ניכרת סטייה מהותית ממדיניות הענישה הנהוגת (רע"פ 6686/23 בבנישתי נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (19.9.2023)).

6. אשר על כן, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ"ד באדר ב התשפ"ד (3.4.2024).

שׁוֹפֵט